

Amid Əlioğlu

Qəflədən ayılında diksinməyindən çox, ətrafına toplaşıb ona baxan insanların çoxluğundan qorxdu. Əlində su dolu qazança tutan anasının, çay dəsmalını çənəsinin altına sıxan bacısının, təcili yardıma dəfələrlə zəng edən atasının və səs-küyə yığışan yaxın qonşularının üzündə dərinədən nəfəs müşayiətilə təbəssüm cümcərdi. Sanki əziyyətləri boşa getməmişdi.

Bütün bunlar onun həmişəkindən gec oyanmasına görə baş vermişdi. Axşam erkən yuxuya gedən oğlanın, növbəti günün ortasına yaxın oyanmadığını gören ailə üzvləri necə deyərlər, ələmi bir-birinə qatmışdılar. Üzünə soyuq su tökən kim, yelpikləyən kim, duanı duaya qatan kim...

Üst geyimləri yenisiylə dəyişdirilən kimi arabasına oturdulmasını istədi. Həminin otaqdan çıxması ilə qapısı bütövlükdə şüşədən ibarət olan eyvana yaxınlaşdı. Çölü bir qədər seyr edəndən sonra ayağa qalxmağa cəhd etdi. Əllərini arabanın dirseklənəcəyinə sıxıb, qollarının gücüllə bədənini qaldırmağa çalışdı. Təmasını oturacaqdan kəsmişdi, fəqət qolları soyuqdan üşüyən körpə dodaqları kimi əsirdi. Taqətdən düşdü və buraxdı özünü səkkiz illik dərd otağının qucağına. Boğazı düyünlənmişdi. Kəsik-kəsik aldığı nəfəs burnundan od kimi çıxırdı. Hər ayağına üç-dörd dəfə zərbə endirdi? amma zərbələr ayaqlarını yox, əllərini incidirdi.

Səkkiz il öncə kənddə mindiyi yəhərsiz atın belindən daşların üstünə yıxılması, bir müddət ümumiyyətlə hərəkətsiz qalması, daha sonra isə yerimə qabiliyyətini itirməsi ilə nəticələnmişdi. Hərəkətlə bağlı istəkləri çərçivədə idi. Buna görə də gününü otağında mütaliə etməklə, internetdə araşdırmalar aparmaqla keçirirdi. Çox nadir hallarda ailəsinin onu evdən kənara çıxarmasına izn verirdi.

Son vaxtlar yazıyla məşğul olmağa başlamışdı. Yuxuda gördüklərini oyanan kimi xatırlayıb, yazmağa çalışırdı. Bəzən də yazdıqlarını oxuyub, təhlil edirdi. Təhlilin nəticələrinə əsasən yüzdən çox yazıya çevrilmiş yuxuların heç biri digərinin nə təkrarı idi, nə də davamı idi.

Lakin bu dəfə onu narahat edən bir şey vardı. Bu gün gördüyü və oyanmağını gecikdirən yuxu, iki gün öncə gördüyü yuxunun davamı idi. Bir qədər var-gəl edəndən sonra bunun sadəcə təsadüf olduğunu yəqinləşdirdi. Əli ilə arabasının təkərinə hərəkət etdirərək kitab rəfinin yanına gəldi, oxumadığı kitablar cərgəsindən seçim etmədən birini götürüb oxumağa başladı. Beş-altı vərəqdən sonra oxuduqlarının yadında qalmadığını fərq etdi. Yenidən birinci vərəqdən başladı. Nəticə, eyni. Fikrini bir yerə cəmləmək mümkünüz idi deyə oxuduqlarını yadında saxlaya bilmirdi.

Bir qədər kompüterdə vaxt itirəndən sonra, televizoru açdı. Həmişə izlədiyi xarici elmi kanal göründü. Yaradılış və təkamül adı al-

tında iki qütbə bölünən alimlərin videomüsaibələrindən ibarət veriliş idi. Maraqlı dairəsində olan mövzu olsa da diqqətlə izləyə bilmədi. Televizoru söndürüb, anasının kömekliyi ilə yatağına girdi. Yorulmuşdu. Gözünü yuman kimi yuxunun ilk dalğalarını hiss etməyə başladı.

On dəqiqə keçməmiş diksinərək oyandı. Yenə eyni yuxuya dalmışdı. Əslində qorxulu bir şey yox idi. Sadəcə belə halla rastlaşması ilk idi deyə narahat olmuşdu. Hətta oyandığı üçün təəssüfləndi. Bu qədər reallığa yaxın yuxunun içində olmaq həyacanlıydı. Yenidən o məkana qayıtmaq ümidilə yatmağa çalışdı,fəqət gözünü yumub açmasıyla səhərin açılması bir oldu.

Aradan bir müddət keçdi. Yenə yuxudaydı və üç dəfə yarımçıq qayıtdığı, tanımadığı bir şəhərin küçələrində addımlayırdı. Bəli, addımlayırdı. Yeridiyini fərq edən kimi həyacanlandı. Dərhal özünü ələ aldı ki, yuxudan oyanmasın. Ətrafdakıların nəzəri üstündə idi. İki-iki, üç-üç keçənlər isə baxıb, bir-birinə nəse pıçıldayırdı.

İlk dəfə gördüyü küçələri, insanları sağa-sola boylana-boylana müşahidə edirdi. Elə bu dem, eynən filmlərdəki kimi kimləsə toqquşdu. Özündən asılı olmadan yumduğu gözlərini açmaq istəmirdi. Səs eşitdi. Qadın səsiydi, üzr istəyirdi. Bu səs nə anasının, nə də bacısının idi. Açmağa başladı gözlərini yavaş-yavaş. Əmin oldu ki, hələ də yuxudadır. Qarşısındakı isə, ehtiyatsızlıq edərək yoluna çıxan gözəl bir xanım. Bir qədər danışmadan baxışdılar. Qəflədən ayağında ağırılar hiss etdi. Biixtiyar dizini ovuşdurub başını qaldıranda qız artıq yox olmuşdu. Sağa-sola boylandı, nəticə olmadı.

Ayılında günəş onun şəhərinə yenəcə boylanırdı. Günortaya qədər yerinin içində yuxuda baş verənləri, xüsusilə qızı çox dəqiqliklə xatırladı. Amma nədənsə yazmaq istəmədi.

Gün günə calandıqca oğlanın içindəki narahatlıq artırdı. Qızla toqquşduğu səhnə gözünün önündən getmirdi ki getmirdi. Nə illah edirdisə istədiyi yuxuya dala bilmirdi. Həmin məkana aid olmayan bütün yuxular isə əhəmiyyətini itirmişdi.

Araşdırmaq qərarına gəldi. Sorğusuna uyğun yüzlərlə məlumat qarşısında çaş-baş qalmışdı. Müxtəlif adamların başına gələn oxşar hadisələri oxuduqca həyacanlanırdı. Bir qisim insanlar bunun çox təhlükəli olduğunu qeyd etsə də, bir qismi isə asan, təhlükəsiz, hətta əyləncəli olduğunda israrlı idi.

Daha inandırıcı hesab etdiyi yazının müəllifinə elektron məktub yazaraq detallı məlumat xahiş etdi. Bir gündən sonra poçtunda həmin müəllifdən "astral səyahət" adlı məktub var idi. Ürəyinin döyüntüsünü eşidirdi sanki. Həyacan içində açdı məktubu. Belə yazılmışdı:

"Bunu edə bilmək üçün hər şeydən öncə yerinə yetirilməsi vacib olan şərtlər var.

İlk olaraq uyğun bir yer seçib uzanmalısən. Fikrini cəmləyib bu səyahəti etmə niyyətini dəqiqləşdirmək lazımdır. Hər kəsin yattığından əmin ol. Əynində səni narahat edən paltarın olmamasına diqqət

(hekayə)

yetir. Otağın nə çox soyuq, nə də çox isti olmalıdır.

Bacaracağına ürəkdən inanmalısən. Belə olan halda hədəfinə çatmağın asanlaşacaq. Çünki hər şey düşüncədə başlayır. Unutma ki, getdiyin yerdə hərəkətlərini düşüncələrinlə yönləndirəcəksən. Zərrə qədər tərəddüdüün səni məqsədinə uzaqlaşdıracaqdır.

Yuxarıda yazmağı unuttum. Bu səyahəti edəcəyin axşam, günboyyu sakit və dinc olub olmadığını düşün. Əgər kiminləsə aranda mübahisə olub və buna görə əsəbiləşmişsə həmin axşam bu təcrübəni etməməyində fayda vardır. Yediklərinə diqqət yetir. Yaxşı olar ki, həmin gün meyvə-tərəvəzə üstünlük verəsen. Alkaqollu içkilər və uyuşdurucu dərmanlardan uzaq dur.

Əsas məsələ, qorxuların. Bu tip səyahətlərdə ən böyük əngəl qorxulardır. Çünki qorxu hissi dərhal geri dönməyinə səbəb ola bilər. Qorxunun təməlinə bilgisizlik vardır. Odur ki, bununla bağlı daha çox məlumat əldə etməyini məsləhət görürəm.

Kürəyi üstə uzanmalısən. Bədəninin hansısa hissəsinin narahat olmamasına çalış. Ayaqlarını qəti şəkildə çarpaz saxlama. Əks halda qan dövranının işi çətinləşər, dolayısı ilə narahatlıq hiss edə bilərsən. Əllərini bədəninə paralel uzat. Başının altında çox hündür olmayan yastıq olmalıdır.

İşə özünü təlqinlə başla. Gedəcəyin yerdən başqa bir şey düşünməməlisən. Yalnız və yalnız getmək istədiyin yeri düşün. Yavaş-yavaş rahatlanma gələcək. Öncə ən zəif səslər yox olacaq. Sonra qaranlıq bir yerdə olduğunu hiss edəcəksən. Bədəninədən yuxarıya doğru yüksəldiyini hiss edəndə qorxma. Bir qədər də yüksələndən sonra çevrilib yataqdakı özünə baxa bilərsən. Otağına baxarsan. Əşyalarına toxunarsan. Pəncərəndən baxa bilərsən. Heç bir maneə olmadan otağının divarından keçə bilərsən. Amma ilk dəfə üçün çox uzağa getməyini tövsiyyə etmirem. Əks halda azaraq bədəninə geri dönməkdə çətinlik çəke bilərsən.

Təəsüratlarını bölüşməyini səbirsizliklə gözləyirəm. Uğurlar"

Dəfələrlə oxudu məktubu. Əzbərləyəcək səviyyəyə çatanda təbiq etmək üçün gecikmişdi. Səhər oyanar-oyanmaz, məktubda yazıldığı kimi, yediyinə içdiyinə diqqət yetirməyə başladı. Daha doğrusu faydalı qidalar götürilməsini istədi. Çünki neçə vaxtdır düz-əməlli bir şey yemirdi. İştahası yox idi. Ev əhli sevinc içində oğlana qulluq etməkdən zövq alırdı. Hər şey məqsədinə uyğun gedirdi.

Axşam oldu. Hamı yavaş-yavaş yatmağa hazırlaşdı. Bircə atasını gözləmək vaxt aparadı. Çünki evdə ən gec yatan atasıydı. Əslində həmidən tez yatırdı. Lakin televizorun önündəki çarpayıda qalxıb yerinə gedənə kimi anası dəfələrlə çağır-malı olurdu.

Həminin öz yerində yatdığında əmin olanda saat ikini keçirdi. Fikrini cəmləyib, gözlərini yumdu. Yalnız həmin məkanı düşünürdü. Hansıki sonuncu dəfə qızla toqquşmuşdu. Bir qədər sonra dərin bir səssizliyə düşdü. Daha sonra qaranlıq boşluqda olduğunu hiss etdi. Çar-

payısından yuxarıya doğru yüksəldikdən dərhal sonra çevrilib yatağına baxdı. Həqiqətdən də özünü görürdü. Otağına bir qədər göz gəzdirdi, məktubdakı xəbərdarlığa məhəl qoymadan uzaqlaşdı. Düşündü ki, ilk dəfə deyil. Artıq təcrübəsi var. Odur ki, tələm-tələsik həmin məkana gəldi.

Vaxt itirmədən axtarışa başladı. Bir qədər gəzdikdən sonra həmin qızı bir rəsm dükanının vitrinindəki rəsme baxarkən gördü. Ürkək addımlarla yaxınlaşdı qıza sarı. Rəsmə bir körpünün üstündə yüzlərlə marafon iştirakçısı əks edilmişdi. Bir müddət rəsme baxdılar və neçə ilin tanışısı kimi birlikdə gəzməyə başladılar.

Məlum oldu ki, qız da həmin üsuldən istifadə edir. Bunu bilmək qızı sevindirirə də, oğlanı narahat edirdi.Həyatda fiziki qüsurlu olduğunu qızın bilməsini istəmirdi.

Bu qaydayla xeyli zaman idi ki, yuxuda görüşüb saatlarla söhbətləşirdilər. Oğlan qıza əməlli başlı vurulmuşdu. Qızın da etirazı yox idi. Hətta qız oğlana öz evlərini göstərmiş, birlikdə qızın otağında yatdığını seyr etmişdilər. Lakin oğlan qızdan fərqli olaraq evlərini çöl tərəfdən göstərmiş, əlil arabasını görməsin deyə otağına girməkdən yaındırmışdı.

O məqam gəlib çatdı ki, qız görüş yerinə gəlmədi. Hadisəni təbii qarşılayan oğlan tezliklə bədəninə geri döndü. Növbəti gün yenə də qız yox idi. Bu hal beş-altı dəfə təkrarlananda oğlan narahat olmağa başladı. Yuxuda qızın yaşadığı evi çətinliklə tapsa da, gördüyü mənzərə qarşısında məyus olmuşdu. Onlar həmin evdən köçmüşdü. Artıq orada başqa adamlar yaşayırdı. Bununla barışmaq istəməyən oğlan özünü oraya-buraya vuraraq qızı axtarırdı. Məkandan-məkana yerini dəyişərək axtarışa davam edirdi. Hər şey ani baş verirdi. İldırım sürətilə yer dəyişdirən oğlan yorulmaq bilmirdi. Qarşısına əcaib-qəraib canlılar çıxsda da qorxmurdu. Fəqət getdikcə ümidinin itməsi həyacanla əvəz olunurdu. Geri qayıdacağı yolları unutmuşdu. Nə qədər cəhd edirdisə öz evlərini tapa bilmirdi. Yaxınlaşmaq əvəzinə daha da uzaqlaşdı. İş o yerə çatdı ki, təslim olub bir küncə qısıldı. Ətrafda anlam verə bilmədiyi hadisələr baş verirdi. İnsandan başqa hər cür varlıqlar müxtəlif səslər çıxarırdı.

Gözünü yumub açıdıqca yenə də həmin məkandanuzaqlaşa bilmirdi. Oturduğu yerdə qalmışdı. Nə qədər müddət keçdiyini bilmədi. Amma özünü pis hiss etməyə başlayırdı. Rəngi getdikcə ağarırdı. Əlini-qolunu hərəkət etdirə bilmirdi. O qədər haldan düşdü ki, gözlərini yummağa başladı yavaş-yavaş. Gözünün qabağı tam qaraldıqdan sonra sü-kuta qərğ oldu.

Ağlaşma səsləri gəldi çoxalan xətlə. Açdı gözlərini. Qəbristanlıqda bir məzarın yanında idi. Nəzər yetirdi ətrafda ağlaşan insanlara. Hamısı tanış simalardı. Atası, anası, bacısı və qohum-əqraba. Məzarın baş tərəfində küncünə qara bağlanmış şəklini görəndə anladı hər şeyi. Ətrafa daha diqqətlə baxanda isə neçə müddətdir yuxusunda görüşüb aşiq olduğu qızı da gördü. Ən kədərli isə qız da fiziki qüsurlu idi və əlil arabasının bir tərəfinə qısılib için-için ağlayırdı.

Təsisçi və baş məsləhətçi:
Aqil ABBAS

Baş redaktor:

İradə TUNCAY

Qəzet "Ədalət" qəzetinin bilgisayar mərkəzində yığılıb səhifələnmiş və "Azərbaycan" nəşriyyatında ofset üsulu ilə çap edilmişdir.

Müəlliflərin mövqeyi ilə redaksiyanın mövqeyi üst-üstə düşməyə bilər.

KAPİTAL Bankın 1 sayılı Nəsimi rayon filialı.

kod: 200112 h/h

Müxbir hesab: 0137010001994

S.W.I.F.T. BİK: AİIBAZ 2xhesab N:

38070019411100451111 VOEN: 1300456161

İndeks:0107 Qeydiyyat nömrəsi 100

Ünvan: Bakı AZ1073 Mətbuat prospekti, 529-cu küçə
"AZƏRBAYCAN" nəşriyyatı, 6-cı mərtəbə
Telefon: 538-05-50, 538-51-31, 534-55-98 Faks: 538-05-50

adaletqezeti@rambler.ru
adaletqezeti@mail.ru, adaletqezeti@yandex.ru
Qəzetdə "Olaylar" və APA İA-nın məlumatlarından istifadə edilə bilər.

ƏDALƏT •

3 fevral 2018-ci il